

Розділ 6

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

УДК 343.1

П. В. Берназ

ПРОБЛЕМА ПОНЯТТЯ І ЗМІСТУ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розглянуто розвиток і сучасне тлумачення поняття «криміналістичне забезпечення слідчої діяльності», що охоплює установлення потреб слідчої практики, наукове розроблення проблем, що виникають у слідчій діяльності, доведення готової криміналістичної продукції слідчим, її впровадження в практику, а також підготовку наукових і слідчих працівників, здатних розробляти і впроваджувати в практику досудового розслідування нові засоби, методи, технології протидії злочинності.

Ключові слова: криміналістичне забезпечення, слідча діяльність, діяльнісний підхід.

Постановка проблеми. У сучасному світі дедалі більше зростає роль науки, «без якої не можна виконати жодне завдання в галузі соціального, економічного чи культурного життя людей» [1, с. 287]. З особливою гостротою постає питання про розвиток і використання досягнень науки в протидії злочинності, в якій у кримінальних цілях дедалі активніше застосовуються сучасні досягнення науки і техніки.

Відомо, що виникнення криміналістики було зумовлено потребами забезпечення практики науковими методами і засобами розслідування злочинів.

У цьому – основний сенс існування цієї науки. Криміналістика є одним з «інструментів» у діяльності посадових осіб щодо встановлення істини в процесі розслідування.

Криміналістика, систематично інтегруючи досягнення з різних галузей знання, використовуючи новітні досягнення сучасної науки і техніки, покликана з метою оптимізації слідчої практики постійно

вивчати нові способи вчинення, приховування злочинів та протидії їх розслідуванню, а також, згідно зі змінами чинного законодавства, своєчасно та відповідно до потреб практики розробляти найбільш ефективні методи і засоби виявлення, припинення, запобігання, розкриття й розслідування скоєних злочинів, для забезпечення виконання як тактичних, так і стратегічних завдань, спрямованих на швидке, повне, об'єктивне розслідування кримінальних правопорушень і судовий розгляд кримінальних справ. Попри це, якщо застосування норм права прив'язане до певної держави, території, то ідеї, результати розробок і досягнення криміналістики є надбанням усієї юридичної спільноти незалежно від кордонів, вони можуть бути використані в будь-якій державі.

Наука криміналістика, будучи реальним каналом упровадження науково-технічних досягнень у судово-слідчу практику, розробляє сучасні високоефективні способи й інструментальні засоби виявлення і фіксації, вилучення й дослідження слідів, речових доказів і документів. Це сприяє введенню в процес доказування нових видів доказів, виявленню раніше не досліджених їх властивостей і ознак, що значно підвищує ефективність процесу розслідування злочинів і запобігання їм.

Тому однією з основних функцій криміналістичної науки є своєчасне розроблення, пошук з інших галузей знання й оснащення практики боротьби зі злочинністю новими сучасними технічними засобами, методами й технологіями. Гостро постало питання про зв'язок криміналістики з практикою розслідування злочинів. Аналіз слідчої діяльності свідчить про те, що роль і значення цієї найважливішої функції криміналістики не може відповідати вимогам, які щодо неї встановлюються. Ця проблема має перманентний характер, рівень її практичного вирішення залишається недостатнім, потреби практики в науковому забезпеченні, що виникли в слідчій діяльності, досі не тільки не отримали необхідного задоволення, але й зумовили нові питання.

Іншими словами, процес реалізації зв'язку криміналістичних досліджень зі слідчою діяльністю вимагає постійного дослідження й удосконалення. Простежується тенденція хронічного відставання наукових розробок проблем, що стосуються сучасних потреб слідчої практики, а ті дослідження, які здійснені, на жаль, не завжди своєчасно або взагалі не впроваджуються в практичну діяльність слідчого. Як свідчить анкетування матеріалів кримінальних проваджень та опитування слідчих, таке становище не може влаштувати практику, потрібні термінові заходи з оптимізації цих процесів.

Стан дослідження. Проблема криміналістичного забезпечення розслідування злочинів була предметом багатьох дисертацій. Загальнометодологічним питанням присвячені докторські дисертації В. П. Бахіна, А. В. Іщенко, які в Україні є засновниками дослідження цього напрямку в криміналістиці. Найбільш детально ця проблема розвинута у техніко-криміналістичному напрямі: у докторських дисертаціях А. Ф. Волинського, П. Т. Скорченка, а також у численних кандидатських роботах Ю. Ю. Барбачакова, А. В. Горбачова, Д. Ю. Гостевського, І. П. Кочнева та ін. Проблема криміналістичного забезпечення тактики вимагає подальшого дослідження. У такому ракурсі ми виявили докторську роботу К. О. Чаплинського та кандидатські – Е. К. Горячева, В. Ю. Сокола, М. А. Моїсеєва. Проблеми криміналістичного забезпечення окремих методик розслідування злочинів досліджувалися в докторських дисертаціях В. В. Лисенка, Р. Л. Степанюка. Найбільшого розвитку ця проблема набула в кандидатських дисертаціях І. В. Європіної, А. Я. Єрекаєва, В. В. Матвієнка, Л. П. Паламарчук, К. Є. Поджаренко, А. Н. Сретєнцева, О. В. Таран та ін. Криміналістичному забезпеченню слідчої діяльності присвячено кандидатську дисертацію І. І. Дановської.

Мінливий характер злочинності, новели кримінального процесуального законодавства України, суттєво нова практика досудового розслідування – усе це актуалізує проблеми, пов'язані з необхідністю вдосконалення як правового, так і криміналістичного забезпечення слідчої діяльності.

З окремих питань негласних слідчих (розшукових) дій, взаємодії слідчого зі слідчим суддею, оперативним уповноваженим, прокурором та ін. виникла потреба у формуванні нового криміналістичного забезпечення.

Усі перелічені й інші проблеми цього виду виникають у той час, коли в юридичній літературі не досягнуто єдиної думки щодо поняття і сутності криміналістичного забезпечення слідчої діяльності, що також зумовлює актуальність і значущість дослідження цих питань, а також визначає мету статті.

Виклад основних положень. Початкове, магістральне, основне призначення криміналістики (у зв'язку із чим і відбулося її становлення як науки) – бути керівництвом для слідчого. І ця функція реалізується вже більше ста років не одним поколінням криміналістів і практиків.

Однак сучасна злочинність у технічному, тактичному й стратегічному розумінні дуже швидко пристосовується до постійно змінюваних законів, нових економічних відносин і характеризується значним

кримінальним ресурсом, високим темпом самовідтворення, стійкістю кримінальних і корумпованих зв'язків, фінансуванням за рахунок кримінальної діяльності, конспірацією, широкою обізнаністю в галузі знань і практичних умінь протидії розслідуванню. Особливу небезпеку становлять організовані злочинні формування, ескалація тероризму, сепаратистські рухи, що призвели до злочинів із небаченою раніше кількістю жертв.

Злочинці дедалі частіше використовують вогнепальну зброю, вибухові речовини, застосовуючи нові способи і засоби вчинення та приховування злочинів. Посилюється тенденція до вдосконалення методів і засобів протидії розслідуванню на всіх етапах учинення злочину: за підготовки, під час учинення й після.

Таке становище спричинено не тільки постійно зростаючою злочинністю, більш досконалим рівнем протидії розслідуванню, а й станом розроблення цих проблем криміналістичною наукою, а також несвоєчасністю використання наукових розробок на практиці. Виникає постійна потреба в удосконаленні практики криміналістичного забезпечення, необхідність включення розробок криміналістичної науки у вирішення життєвих проблем розслідування злочинів. Окреслене становище вимагає від криміналістичної науки більш дієвих зусиль, спрямованих на своєчасне забезпечення практики досудового розслідування криміналістичною «продукцією», озброєння слідчих, наділених новими процесуальними повноваженнями, такими криміналістичними засобами, методами і технологіями, які дозволили б реально підвищити ефективність їх діяльності.

Вивчення стану дослідження цієї проблеми свідчить про те, що криміналісти розкривали окремі аспекти криміналістичного забезпечення практики досудового розслідування, водночас виконували конкретні завдання, які постали перед ними залежно від теми дисертацій, монографій, посібників, статей.

Однак проблема криміналістичного забезпечення слідчої практики, яка суттєво змінилася у зв'язку з прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України, на монографічному рівні не порушувалася й, відповідно, наукового опрацювання ще не зазнала. Усе це дає підстави вважати, що саме комплексне дослідження криміналістичного забезпечення слідчої діяльності відрізняється новизною як у теоретичному, так і в практичному значенні, будучи найважливішим стратегічним напрямом оптимізації досудового розслідування злочинів, учинених за сучасних умов.

У зв'язку із цим не вирішено низку теоретичних і практичних питань. На жаль, у криміналістичній науці досі не досягнуто єдиної

думки щодо поняття і сутності криміналістичного забезпечення діяльності з розслідування злочинів, у цей термін вкладається різний зміст. Поняття «криміналістичне забезпечення» діяльності органів внутрішніх справ запровадив В. Г. Коломацький наприкінці 70-х років минулого століття, яке в подальшому широко стало використовуватися в науковому та практичному ужитку.

Так, В. Г. Коломацький уважав під цим поняттям «систему впровадження в практичну діяльність криміналістичних знань, утілених у вмінні працівників використовувати в цілях запобігання, розкриття й розслідування злочинів» [2, с. 62].

В. А. Жбанков також тлумачить це поняття як «систему впровадження в їх практичну діяльність криміналістичних знань, утілених у вмінні відповідних осіб використовувати наукові, методичні й тактичні криміналістичні рекомендації, а також техніко-криміналістичні засоби і методи в процесі розкриття, розслідування та запобігання злочинам» [3, с. 9].

Відзначаючи безсумнівну заслугу перед наукою першопрохідців, усе ж підкреслимо те, що обмежувати криміналістичне забезпечення лише системою впровадження криміналістичних знань у практику – означає суттєво звужувати обсяг цього поняття.

В. О. Образцов вважає, що сутність криміналістичного забезпечення кримінального судочинства полягає в наданні посадовим особам правоохоронних органів, які професійно здійснюють боротьбу зі злочинністю, наукової продукції, яка розробляється в криміналістиці, освоєння та використання якої сприяє підвищенню ефективності виконання завдань, що поставили перед користувачами цієї продукції [4, с. 37].

Позитивно сприймаючи термін «наукова продукція, яка розробляється в криміналістиці», слід усе ж зазначити, що в практику впроваджується не лише продукція, яка розробляється тільки в криміналістиці, а й ті методи, засоби, запозичені з інших галузей знань, що розробляються в практичних органах, але ще не вивчені наукою.

Підтримуємо думку про те, що більш адекватним є термін «упровадження», який давно використовується в криміналістиці й трактується як багатовимірна діяльність, пов'язана з інформуванням споживачів продукції, їх навчанням (за необхідності), із наданням науково-методичної допомоги за безпосереднього використання за пропонуваними новел [5, с. 70–73].

В. П. Лавров розглядає криміналістичне забезпечення розкриття й розслідування злочинів як здійснювану правоохоронними органами діяльність, спрямовану на створення умов їх постійної готовності

до застосування засобів, прийомів розкриття й розслідування злочину, зумовлену конкретно оперативно-розшуковою або слідчою ситуацією (мікрорівень або виконавський рівень) [6, с. 6]. Розглядати криміналістичне забезпечення тільки як діяльність правоохоронних органів, принаймні, не точно і далеко не повно. Формування наукового знання може здійснюватися не тільки в результаті діяльності правоохоронних органів, а й у результаті діяльності науково-дослідних інститутів, кафедр, експертних підрозділів та інших установ і організацій. Однак діяльнісний підхід нам імпонує.

В. П. Бахін вважає, що «криміналістичне забезпечення діяльності полягає в розробленні криміналістичних засобів і методів, необхідних для її ефективного здійснення» [7, с. 90], що, на наш погляд, є також неповним визначенням.

Р. С. Белкін розглядає криміналістичне забезпечення діяльності органів внутрішніх справ як систему «криміналістичних знань і заснованих на них навичок і вмінь їх співробітників використовувати наукові криміналістичні рекомендації, застосовувати криміналістичні засоби, методи і технології та їх використання з метою запобігання, виявлення, розкриття й розслідування злочинів» [8, с. 64].

Безумовно, криміналістичне забезпечення не може існувати без системи криміналістичних знань, навичок і вмінь співробітників їх використовувати, однак і цього недостатньо для повноти змісту окресленого поняття.

В. А. Волинський, дискутуючи з Р. С. Белкіним, звертає увагу на те, що останній зводить криміналістичне забезпечення лише до знань і вмінь, оминаючи увагою низку важливих обставин:

– самі собою криміналістичні знання й уміння не виникають, вони формуються в процесі певної діяльності (наукової, навчальної);

– такі знання й уміння реалізуються в діяльності з розкриття та розслідування злочинів;

– «застосовувати криміналістичні засоби, методи і технології» можна тільки тоді, коли вони розроблені та впроваджені в практику. А це теж діяльність;

– нарешті, усі ці напрями діяльності – не самоціль. У практиці боротьби зі злочинністю реалізуються їх результати, практика визначає їх зміст (цілі, завдання, форми), з уваги на свої повсякденні потреби [9, с. 28].

А. В. Іщенко, І. П. Красюк, В. В. Матвієнко стверджують, що криміналістичне забезпечення методикою розслідування окремих видів злочинів – це складне, багатовимірне, комплексне поняття, головним змістом якого є самостійна специфічна діяльність учених-

криміналістів і практиків із розроблення нових, пристосування відомих науково-технічних досягнень, а також їх упровадження в практику розслідування злочинів із метою оптимального виконання їх завдань [10, с. 17].

Оригінально викладає це поняття З. І. Кірсанов, який розкриває криміналістичне забезпечення боротьби зі злочинністю як розв'язання прикладних завдань криміналістики, що полягають у розробленні та наданні судово-слідчим, оперативно-розшуковим та іншим правоохоронним органам криміналістичних засобів і методик отримання, оцінювання та використання інформації, необхідної для виявлення, запобігання та розкриття злочинів, і як вирішення дидактичної функції, що полягає в розробленні проблем навчання практичних працівників криміналістичним методикам і в озброєнні їх криміналістичними знаннями [11, с. 10].

Справді, і розроблення, і надання криміналістичних засобів і методик, проблеми навчання як елементи криміналістичного забезпечення не викликають у нас заперечень, однак більш точним є термін «упровадження» замість «надання». Крім того, «вирішення дидактичної функції, що полягає в розробленні проблем навчання практичних працівників криміналістичним методикам, озброєнні їх криміналістичними знаннями» – це спільне завдання криміналістики та педагогічної науки.

Якщо проаналізувати словники, то і там можна виявити різночитання. Наприклад, у словнику української мови «забезпечувати» тлумачиться як «доставити будь-що в достатній кількості, задовольняти певні потреби, створювати надійні умови для здійснення чогонебудь, гарантувати що-небудь, захищати, охороняти кого-небудь, що-небудь від небезпеки» [12, с. 19].

В юридичній енциклопедії це поняття розкривається через «забезпечення доказів», «забезпечення зобов'язань», «забезпечення позову» [13, с. 444–445].

Неоднозначне тлумачення цього поняття свідчить про те, що розкрити цю проблему можливо, застосовуючи діяльнісний підхід, тобто розкриваючи функціональний бік питання. У сучасному науковому пізнанні категорія «діяльність» виконує гносеолого-методологічну роль [14, с. 39], оскільки має універсальний характер, розкриваючи природно-історичну основу життя людини й функціонування суспільства.

За вивчення слідчої діяльності як об'єкта криміналістичного забезпечення слід мати на увазі, що як слідча діяльність, так і криміналістичне забезпечення розглядаються як складні, мінливі,

багаторівневі, ієрархічні системи, для вивчення яких потрібна актуалізація не тільки суто криміналістичних знань, а й комплексу наукових знань із різних галузей, які за необхідності залучаються криміналістикою для забезпечення слідчої діяльності. Для пояснення криміналістичного забезпечення як діяльності необхідно її функціональне розмежування.

Систему криміналістичного забезпечення слідчої практики в юридичній літературі подають у вигляді комплексу дій. Ще 1982 р. В. П. Бахін і А. В. Іщенко деталізували процес забезпечення практики криміналістичними рекомендаціями, який ними поділено на такі етапи: вивчення потреб практики, розроблення криміналістичних рекомендацій, експериментальна перевірка рекомендацій, попередня оцінка рекомендацій, поширення та впровадження криміналістичних рекомендацій на практиці, перевірка на практиці рекомендацій, збір та обробка даних про результати використання на практиці криміналістичних рекомендацій [15, с. 9–10].

В. О. Образцов суттєво розширив цей перелік, вважаючи, що ця система складається з таких етапів (стадій, кроків):

- вивчення вченими-криміналістами, практиками потреб правоохоронних органів, які здійснюють боротьбу зі злочинністю;
- визначення та теоретичне осмислення проблеми, що вимагає криміналістичної розробки з метою задоволення зазначених потреб;
- формулювання мети, її завдань, визначення шляхів, засобів і методів їх вирішення;
- вивчення та узагальнення передового досвіду і типових недоліків практики боротьби зі злочинністю засобами й методами криміналістики;
- виявлення криміналістично значущої своєрідності злочинності на цьому етапі розвитку суспільства;
- вивчення новітніх досягнень науково-технічного прогресу на предмет визначення можливості їх адаптованого використання в криміналістичних розробках прикладного характеру;
- розроблення та апробація дослідних зразків, засобів, прийомів, методів, методик, матеріалів, технологій та їх удосконалення з урахуванням результатів пілотного випробування;
- тиражування вдосконалених і прийнятих до експлуатації зразків створеної криміналістичної продукції;
- оснащення вказаною продукцією та рекомендаціями щодо її використання відповідних практичних структур;
- надання практичним працівникам консультаційної та методичної допомоги в її належному освоєнні, запровадженні та

цілеспрямованому використанні в їхній повсякденній практичній діяльності;

– вивчення досвіду й ефективності використання на практиці впроваджених видів криміналістичної наукової продукції з метою її подальшого вдосконалення та підвищення коефіцієнта корисної дії;

– удосконалення впроваджених у практику розробок і надання практичним працівникам новітніх моделей і модифікацій криміналістичної наукової продукції [4, с. 38].

Висновки. Отже, алгоритм криміналістичного забезпечення слідчої діяльності можливо подати у вигляді: підтримання високої готовності суб'єктів діяльності з криміналістичного забезпечення практики досудового розслідування; вивчення потреб слідчої діяльності; вивчення злочинності та виявлення ознак, що вимагають нового криміналістичного забезпечення слідчої діяльності; вивчення можливостей вітчизняної та зарубіжної науки (криміналістики або за необхідності можливостей залучення знань з інших галузей) у криміналістичному забезпеченні нових потреб слідчої діяльності; визначення цілей, суб'єктів, засобів, методів і технологій проведення досліджень; розроблення сформульованої відповідно до потреб слідчої практики криміналістичної продукції; попередньої перевірки якості, випробування, оцінки отриманих результатів відповідно до критеріїв слідчої практики, за потреби внесення коректив, доопрацювання якісних параметрів продукції; рекомендації та впровадження її в практику; супроводу належного освоєння, впровадження в практику; підготовки й перепідготовки слідчих відповідно до нових досягнень науки і практики; підготовка й перепідготовка наукових кадрів для криміналістичного забезпечення слідчої діяльності; вивчення нових потреб слідчої діяльності.

Отже, на перший погляд, абсолютно зрозуміле слово «забезпечення» одночасно вживається в різних значеннях і містить неоднозначне змістове навантаження. Викладене свідчить про складність і багатоаспектність проблеми, пов'язаної з криміналістичним забезпеченням слідчої діяльності.

З уваги на зміст і тлумачення поняття «забезпечення» вченими і практиками, урахуваючи існуючі варіанти визначення цього терміна, зробимо висновок, що криміналістичне забезпечення слідчої діяльності – це вивчення потреб слідчої практики й відповідно до них розроблення науково обґрунтованих і експериментально апробованих методів, засобів, технологій, а також їх упровадження в слідчу практику і заснована на цих розробках підготовка і перепідготовка наукових кадрів і слідчих для розроблення й реального застосування криміна-

лістичних новел із метою оптимізації виявлення, припинення, запобігання, розкриття та розслідування злочинів.

1. Копнин П. В. Гносеологические и логические основы науки / П. В. Копнин. – М., 1974. – 568 с.

2. Коломацкий В. Г. Криминалистическое обеспечение деятельности органов внутренних дел по расследованию преступлений / В. Г. Коломацкий // Криминалистика. – М.: Акад. МВД РФ, 1995. – Т. 1. – С. 62.

3. Жбанков В. А. К вопросу о криминалистическом обеспечении органов дознания и таможенных расследований ГТК Российской Федерации / В. А. Жбанков // Информ. бюл. № 13 Акад. Упр. МВД России по материалам криминалистических чтений «Криминалистическое обеспечение борьбы с преступностью». – М., 2001. – С. 8–11.

4. Криминалистика / под ред. В. А. Обазцова. – М.: Юрист, 2001. – 760 с.

5. Ищенко А. В. Криминалистическая рекомендация как средство обеспечения следственной практики достижениями науки и техники: дисс. ... канд. юрид. наук / А. В. Ищенко. – К., 1983. – 260 с.

6. Криминалистическое обеспечение раскрытия и расследования корыстно-насильственных преступлений. Спецкурс лекций: учеб. пособие для вузов / под ред. проф. В. П. Лаврова. – М., 2003. – 126 с.

7. Бахин В. П. Научно-методическое обеспечение следственной деятельности / В. П. Бахин // Криминалистика. Проблемы и мнения (1962–2002). – К., 2002. – 268 с.

8. Криминалистическое обеспечение деятельности криминальной милиции и органов предварительного расследования / под ред. проф. Т. В. Аверьяновой и проф. Р. С. Белкина. – М., 1997. – 400 с.

9. Волюнский В. А. Криминалистическое обеспечение предварительного расследования преступлений: право и права, традиции и современность / В. А. Волюнский // Информ. бюл. № 13 Акад. Упр. МВД России по материалам криминалистических чтений «Криминалистическое обеспечение борьбы с преступностью». – М., 2001. – С. 28–29.

10. Ищенко А. В. Проблеми криміналістичного забезпечення розслідування злочинів: монографія / А. В. Ищенко, І. П. Красюк, В. В. Матвієнко. – К.: Національна академія внутрішніх справ України, 2002. – 212 с.

11. Кирсанов З. И. Система общей теории криминалистики: научно-метод. пособие / З. И. Кирсанов. – М., 1992. – 32 с.

12. Словник української мови: в 11 т. – К., 1972. – Т. 3. – 744 с.

13. Юридична енциклопедія / ред. колегія Ю. С. Шемчушенко, М. П. Зяблюк, В. П. Горбатенко та ін. – 2-й т. – К.: Українська енциклопедія, 1999. – 741 с.

14. Лапицкий В. В. Структура и функции субъекта познания / В. В. Лапицкий. – Л.: Изд-во ЛГУ, 1983. – 158 с.

15. Бахин В. П. Вопросы оценки криминалистических рекомендаций в процессе их оценки и внедрения / В. П. Бахин, А. В. Ищенко // Криминалистика и судебная экспертиза. – К., 1982. – Вып. № 25. – С. 9–11.

Берназ П. В. Проблема понятия и содержания криминалистического обеспечения следственной деятельности

Рассмотрено развитие и современное толкование понятия «криминалистическое обеспечение следственной деятельности», состоящее из установки потребностей следственной практики, научной разработки проблем, возникающих в следственной деятельности, доведения готовой криминалистической продукции следователем, ее внедрения в практику, а также из подготовки научных и следственных работников, способных разрабатывать и внедрять в практику досудебного расследования новые средства, методы, технологии противодействия преступности.

Ключевые слова: криминалистическое обеспечение, следственная деятельность, деятельностный подход.

Bernaz P. V. The problem of concepts and content of provision of forensic investigation

The article considers the development and contemporary interpretation of the term «provision of forensic investigation», that involves installation of investigative practices needs, scientific development of problems in investigative activities, bringing complete forensic products to investigators, its implementation in practice, as well as training of scientific and investigative staff able to develop and implement new tools, methods and technologies of combating crime in practice of pre-trial investigation. It is noted that one of the main functions of forensic science is a timely development, search for other branches of knowledge and equipping their fight against crime with new modern equipment, methods and technologies, while acute is the relationship with the practice of forensic crime investigation.

The author admits that the trend of chronic backlog of scientific development of problems relating to contemporary investigative practices needs, and those studies are carried out, unfortunately, is not always timely or not implemented in practice of the investigator.

The changing nature of crime refreshes criminal procedural legislation of Ukraine and significantly new practice of pre-trial investigation – all this puts to the fore the problems associated with the need to improve both legal and forensic investigation provision. In addition to the specific issues of covert investigative (detective) action, interaction with the investigator, investigating judge, operative commissioner, prosecutor and others there is a need in the formation of a new forensic investigation provision.

The author concludes that forensic investigation provision is a study of the needs of investigative practices. In accordance with the development of scientifically grounded and experimentally proven methods, tools, technologies and their implementation in investigative practice and based on these development training and re-training of scientific personnel and investigators for real development and application of forensic novels in order to optimize the detection, suspension, prevention, detection and investigation of crimes.

Key words: forensic provision, investigative activity, activity approach.

Стаття надійшла 24 листопада 2015 р.